

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113010322
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113010322.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom 30.09.2014 prejednal odvolanie obžalovaného J. Y. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo 04.09.2013, sp. zn. 5T/17/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. Y., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný J. Y. uznaný za vinného z dvojnásobného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedený v bodoch 1, 2 napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 07.05.2013, sp. zn. 4T/49/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným U. F. - F., kpt. T. 5, C. škodu vo výške 1.017,- €, spoločnosti Fast Plus, s.r.o., Na pántoch 18, Bratislava škodu vo výške 704,50 € a spoločnosti Jewel line, s.r.o., Gerencova 6/A, Bratislava škodu vo výške 3.350,- €.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

V písomných dôvodoch v podstate argumentovala tým, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní možno jednoznačne konštatovať, že skutky uvedené v obžalobe nespáchal obžalovaný. Obžalovaný síce nepoprel, že v uvedených prevádzkach bol, ale z nich žiadne šperky neodcudzil, ktorá skutočnosť je zrejmá aj z kamerového záznamu a z výpovedí svedkov. Teda neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania trestnej činnosti.

Keďže súd musí svoje rozhodnutie o vine a treste oprieť o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, pretože odvolacie konanie vykonal proti nemu ako ušlému v zmysle § 358 Tr. por. a nasl. Obžalovaný sa totiž zdržiaval na

neznámom mieste, jeho pobyt je neznámy a predvolanie na verejné zasadnutie mu nebolo možné doručiť, i keď o trestnom stíhaní aj odvolacom konaní objektívne vedel.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného trestného činu. Ani krajský súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal výpovediam svedkov, predovšetkým I. I., I. W., W. S., W. I., H. Q. a I. G. neveriť.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. zrozumiteľne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného. Krajský súd si v celom rozsahu osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v otázke zistenia skutkového stavu, právnej kvalifikácie, ako aj trestu. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že obžalovaný bol totiž poslednou osobou, ktorá prišla do styku s odcudzenými predmetmi a vychádzajúc z jeho bohatej kriminálnej minulosti, keď rovnakého konania sa opakovane dopustil po celom území Slovenskej republiky, ani krajský súd potom jeho obhajobe neuveril.

Pri hodnotení obhajoby obžalovaného totiž vychádzal aj z jeho výrazných sklonov k páchaniu najmä majetkovej trestnej činnosti, keď od roku 2000 bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, pričom v ôsmich prípadoch išlo o trestný čin krádeže a v štyroch prípadoch o trestný čin podvodu.

Zistené konanie obžalovaného potom okresný súd správne posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd tiež zistil, že uložený trest zodpovedá všetkým kritériám, na ktoré pri jeho ukladaní musel prihliadnuť. Uložený trest považuje preto za zákonný a primeraný vzhľadom, že u neho ide už o špeciálnu recidívu, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený 03.10.2013. Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov sa tak javí skôr mierny, ako neprimeraný.

Keďže aj výroky o zaradení obžalovaného do príslušného ústavu a náhrade škody zodpovedajú stavu veci a zákonu, krajský súd preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.